

## בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 61800-08-24 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט צחי אלמוג

תובע פלוני

נגד

נתבעת אלמונית

### החלטה

בקשת הנתבעת לסילוק התביעה על הסף.

#### תמצית טענות התובע

1. התובע מצוי בהליכי גירושין מאשתו. הנתבעת היא עורכת דין המייצגת את גרושתו של התובע.

2. לפי הנתען בכתב התביעה, ביום 15.2.24 בשעה 11:34 שלחה הנתבעת הודעת דוא"ל למספר אנשים (ולא לתובע). במסגרת ההודעה ייחסה הנתבעת לתובע גם את הדברים הבאים:

".... וכי למעשה הוא (התובע – צ.א.) עושה שימוש בחשבון הוריו כבשלו. "  
"למעשה החשבון שרשום על שם הוריו הוא חשבוננו של XXX עצמו, אף שאינו רשום על שמו, ו-XXX עושה שימוש בחשבון זה שלא בתום לב ובמטרה להסתיר עובדה זו תוך ניצול עובדת היותו מיופה כח של החשבון של הוריו"  
את הסכום לתשלום שילם XXX מתוך החשבון של הוריו (כפי שניתן לראות במסמך / נוסף אשר צירפנו)".

(להלן – הפרסום, נספח 5 לכתב התביעה).

3. עוד נטען כי הנתבעת צירפה מסמכים פרטיים של צדדים שלישיים, שהשיגה תוך כדי פגיעה בפרטיות הצדדים השלישיים.

4. הנתבעת ערכה את מסמכי הצדדים השלישיים והסירה מהם מידע מהותי, כולל עובדות המצביעות על כך שטענותיה אינן נכונות. והיא או מי מטעמה אף דאגו להעביר מידע כוזב זה לחלק מבני משפחתו של התובע על מנת להשפילו.

5. התובע הינו מהנדס, שמאי מקרקעין ועורך דין ויחד עם אחותו משמש אפטרופוס של הוריו. הוא טרח במשך עשרות שנים ללמוד ולפתח את עצמו ובלשון הרע שהפיצה הנתבעת יכולה להיות פגיעה משמעותית בפרנסתו, בנכסיו שעה שהפיצה עליו שהוא למעשה רמאי שניצל את חשבון הוריו, ומדובר בעבירה פלילית שיכולה לפגוע בפרנסתו של התובע, וכל זאת כאשר הנתבעת יודעת שדבריה כזב.

6. התובע ביקש להימנע מהגשת התביעה זו ולפנים משורת הדין פנה ביום 7.8.24 לנתבעת בדרישה שתתנצל ותפצה אותו אך היא סירבה, ומכאן התביעה לפיצוי בסך 160,000 ₪ בגין לשון הרע.

#### **תמצית טענות הנתבעת**

7. הנתבעת הינה באת כוחה של גרושת התובע.

8. התביעה זו הינה נדבך נוסף בהתנהלות הנפסדת של התובע כלפי הנתבעת, והיא הליך שני לתביעת סרק נוסף שהוגשה באמצעות התובע (כמיופה כוח בתיק XXX ) והיא נגועה בחוסר תום לב מובהק. התובע נוקט הליכי סרק שונים, לא רק נגדה.

9. בנסיבות דומות בהן נתבע עורך דין, נפסק כי יש לסלק את תביעה על הסף ולא ניתן להשלים עם מצב בו ייתבע עו"ד באופן אישי על פעולה חוקית שעשה תוך כדי ייצוג אדם אחר שהוא לקוחו במסגרת הענקת שירותיו המקצועיים לאותו לקוח. כל שעשתה הנתבעת הוא העלאת טענה בשם מרשתה, לצורך בדיקת טענותיה ע"י מומחה שמונה על ידי בית המשפט, וזאת קל וחומר כשמדובר בהליך המתנהל בדלתיים סגורות.

10. עוד טענה כי מדובר בפרסום מותר כהגדרתו [\(בסעיף 513\)](#) **לחוק איסור לשון הרע**, **התשכ"ה-1965** (להלן –החוק). מדובר בהודעת דוא"ל ששלחה הנתבעת, כמי שמייצגת את גרושתו של התובע, עבודה ומטעמה, במסגרת הליך משפטי בדלתיים סגורות, למומחה החוקר רו"ח XXX ולרו"ח ממשרדו הממונה על התיק, הגב XXX (עם העתק למרשתה), ובמסגרתו טענות של מרשתה, לבדיקת המומחה.

11. לחילופין בלבד, טענה כי ככל שבית המשפט יקבע כי הפרסום או חלקו מהווה לשון הרע וכי אינו פרסום מותר, הרי שעומדות לנתבעת הגנות שונות מכוח החוק, ובהן הגנת [סעיף 14](#) לחוק, שכן תיאור הדברים היה נכון. כן עומדות לה הגנות תום הלב, משום שהמייל

ששלחה נכתב בתום לב ובאמונה שלמה בדברים שהעלתה מרשתה. עוד טענה כי חזקה שעשתה את הפרסום בתום לב בנסיבות שצוינו לעיל והפרסום לא חרג מהסביר בנסיבות העניין, בהתאם לסעיף [16 \(א\)](#) לחוק, הכל, כמפורט בהרחבה בכתב ההגנה.

### **הבקשה לסילוק על הסף**

12. הנתבעת חזרה, פחות או יותר, על הטענות שבכתב ההגנה, ואין צורך לחזור על הדברים שוב. העיקר, לטענתה, הוא שיש לסלק את התביעה על הסף לאור הוראות [סעיף 13\(5\)](#) לחוק ועוד הוסיפה כי מדובר בתביעת השתקה.

13. התובע השיב לבקשה וטען כי סילוק על הסף הוא צעד חריג, כאשר ברור כי אין לתובע עילת תביעה. במקרה זה פעולות הנתבעת עולות כדי זיוף, מרמה ופעולה פסולה. הנתבעת היא זו שערכה את הפרסום נשוא התביעה, הסירה נתונים מהותיים והעבירה אותו למומחה. מדובר בפעולות אישיות של הנתבעת תוך שימוש פסול במעמדה כעורכת דין.

14. הפרסום נעשה לצדדים זרים להליך. הוא נשלח לא רק למומחה אלא גם לעובדי משרדו, לעובדים נוספים אצל הנתבעת ולאחר מספר חודשים אף הגיע למזכירתו של התובע.

15. אין מדובר בתביעת השתקה אלא ניסיון עמיתי להתמודד עם פגיעה בשמו הטוב.

16. הפרסום אינו פרסום מותר כמשמעותו [בסעיף 13\(5\)](#) לחוק, משום שלא התקיימו התנאים הקבועים לכך, לטענתו: במועד הפרסום רו"ח XXX לא היה בעל מינוי תקף מבית המשפט, משום שלא הגיש תצהיר ניגוד עניינים בהתאם לתקנות; הפרסום נעשה לגורמים אחרים, זולת המומחה; הפרסום לא נעשה תוך כדי דיון אלא נשלח יומיים לאחר שבית המשפט לענייני משפחה, שמינה את המומחה, קבע כי אין להעביר מידע בנוגע לחשבונות הבנק של הורי התובע, והנתבעת פעלה בניגוד לכך כדי להשפיע על המומחה ומדובר בהפרת החלטה שיפוטית.

עד כאן הטענות.

17. לאחר ששקלתי את מכלול טענות הצדדים, מצאתי כי דין התביעה להידחות על הסף, שכן הפרסום נשוא התביעה חוסה תחת ההגנה המוחלטת הקבועה [בסעיף 13\(5\) לחוק איסור לשון הרע](#), אשר אינה מותנית באמיתות הפרסום, בתום לב או בתוכנו, והיא חלה גם על מסמכים המוגשים למומחה מטעם בית המשפט כחלק מההליך השיפוטי.

18. אקדים ואציין כי התובע הגיש תביעה בהתאם [לחוק איסור לשון הרע](#), ובהתאם לחוק זה בלבד. זוהי עילת התביעה שלו ואין בילתה. לפיכך, כל הטענות בעניין פגיעה בפרטיות (בין

שלו ובין של צדדים שלישיים), בעניין הפרת הוראות שיפוטיות, מרמה, זיוף וכיוצא באלו טענות – כל אלו חורגות מעילת התביעה ואף מהוות הרחבת חזית. לפיכך, תידון הבקשה לסילוק על הסף, אך ורק על בהתאם [לחוק איסור לשון הרע](#), שהוא, כאמור העילה עליה משית התובע את תביעתו והנתבעת משיתה את בקשתה על העדר עילה לפי חוק זה.

19. הפרסום עליו נסובה התביעה, ואשר הובא בפתח ההחלטה מתוך כתב התביעה, הוא חלק מהודעת דוא"ל שנשלחה לרו"ח XXX ולרו"ח XXX ממשרדו, עם העתק לגרושתו של התובע, שהיא כזכור לקוחה של הנתבעת. המייל בשלמותו הוגש על ידי התובע, בהסכמה, בישיבת קדם המשפט ללא השמטות וללא השחרות, ונסרק לתיקיית המוצגים.

20. [סעיף 513\(5\)](#) לחוק קובע כי פרסום שנעשה על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, "תוך כדי דיון" בפני גורם שיפוטי, לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי. הלכה פסוקה ומושרשת היא כי הגנה זו היא "הגנה מוחלטת", שאינה מותנית בדרישה של אמיתות הפרסום או של תום לב. משמעות הדבר היא שגם פרסום כוזב, שנעשה שלא בתום לב ואף בזדון, לא יהווה עילה לתביעה, ובלבד שמתקיימים התנאים הקבועים בסעיף. תכלית ההגנה היא למנוע מצב שבו הגורמים המעורבים בהליך המשפטי ירסנו את עצמם יתר על המידה, באופן שיחבל בתקינות ההליך וביכולתם להתבטא בחופשיות וללא מורא. המחוקק ביקש לחסום את כניסתו של [חוק איסור לשון הרע](#) לאולם המשפט, והגבלה תוכנית שהייתה בעבר [בסעיף 513\(5\)](#) הוסרה ממנו במפורש (ראו: [דני"א 7025/09 עו"ד עודד גיל נ' עו"ד פואד חיר](#) [נבו] 10.11.2009); [רע"א 1104/07 עו"ד פואד חיר נ' עו"ד עודד גיל](#) [נבו] 19.08.2009); [ת"א \(שלום ראש"צ\) 18107-03-22 ליאור חאיק נ' יוגב עזרא](#) [נבו] 29.04.2022)).

21. בהתאם להלכה הפסוקה, ובמיוחד הלכת [חיר נ' גיל](#), אין מקום לסייג את ההגנה הקבועה [בסעיף 513\(5\)](#) בדרישה הנוגעת לתוכן הפרסום, כגון האם ההתבטאות קשורה לדיון המשפטי ומשרתת אותו, או האם יסודה ברשעות ובזדון. דרישה זו, לפיה הפרסום ייעשה "לצורך הדיון ובקשר איתו", הושמטה במפורש מהחוק בשנת 1967. לפיכך, כל עוד הפרסום נעשה על ידי מי מהמנויים בסעיף (בעל דין, בא כוחו או עד) ותוך כדי דיון, ההגנה חלה ללא כל מגבלה על תוכנו של הפרסום (ראו, למשל: [ע"א \(מחוזי ב"ש\) 46811-08-20 דניאל כהן, עו"ד נ' יניב בלטר](#) [נבו] 21.01.2021); [ע"א \(מחוזי ת"א\) 76468-01-19 משה דבוש נ' עורך דין נדב עשהאל](#) [נבו] 27.01.2020); [תמ"ש \(משפחה ירושלים\) 39830-11-23 פלוני נ' אלמונית](#) [נבו] 08.07.2024)).

22. ההגנה [בסעיף 513\(5\)](#) משתרעת לא רק על דברים הנאמרים באולם בית המשפט, אלא גם על פרסומים שונים המשמשים את הצדדים במסגרת המשפט, לרבות כתבי בי דין, תצהירים וחוות דעת. מסמך המוגש למומחה שמונה על ידי בית המשפט דינו כמסמך המוגש לבית המשפט עצמו, ויש לראותו כפרסום שנעשה "תוך כדי דיון" משפטי. הרחבה זו של תחולת ההגנה נובעת מהצורך להבטיח את תקינות ההליך המשפטי ולאפשר לכלל

הגורמים המעורבים בו, לרבות מומחים, למלא את תפקידם ללא חשש מתביעות לשון הרע (ת"א (שלום הרצי) 33240-06-17 פלונית נ' אלמונית [נבו] (08.12.2019); [ת"א \(שלום הרצי\) 59878-06-20 מדינת ישראל נ' גבאי סוכנות לביטוח \(2003\) בע"מ \[נבו\]](#) (05.04.2021)).

### מן הכלל אל הפרט

23. כאמור בסעיף 2 לעיל, משית התובעת את עילת תביעתו על אותם דברים במייל שהם, לשיטתו, עולים כדי לשון הרע. אכן על פניו, ניתן לומר כי מדובר לכאורה בפרסום לשון הרע שכן לפי הכתוב נטען כי התובע עושה שימוש שלא בתום לב בחשבון הוריו, כי הוא מנצל את היותו מיופה כוח כדי להסתיר את העובדה שמדובר הלכה למעשה בחשבונו שלו, וכי הוא משלם כספים מחשבון שאינו שלו, לכאורה, תוך הסתרה וניצול. כלומר, מיוחסים לתובע מעשים היכולים להתפרש כבלתי מוסריים, בעייתיים ואף בגדר רמייה או הונאה. ניסוח הדברים במייל מוצג כקביעות עובדתיות ולא כהבעת דעה. כל אלו עשויים לפגוע בשמו הטוב, באמינותו, ובמעמדו החברתי והמקצועי של התובע.

24. אולם בהתאם לפסיקה שהובאה לעיל, הגנת [סעיף 13\(5\)](#) אינה מותנית בדרישה לאמיתות הפרסום או כי יהיה בתום לב. משמעות הדבר היא שגם פרסום כוזב, שנעשה שלא בתום לב ואף בזדון, לא יהווה עילה לתביעה, ומכאן שאין צורך לקבוע ממצאים עובדיים כאלו ואחרים ביחס לתוכן הפרסום עצמו. יש לבחון האם אכן מתקיימים התנאים לתחולת ההגנה.

25. עיון בתוכנו של המייל מוכיח כי הוא קשור קשר ישיר והדוק להליך שהתנהל בין התובע לבין גרושתו בבית המשפט. כך, מצוין במייל על ידי הנתבעת כי הפניה למומחים נעשת לאחר קבלת החלטת השופטת; המילה "קרע" נזכרת מספר פעמים במייל, ועל פי הקשר הדברים כולו נקל להבין כי מדובר בקרע בין בני הזוג (התובע וגרושתו), שהוא העומד בבסיס ההליך המשפטי ביניהם, שבמסגרתו מונה מומחה בית המשפט, אשר אליו מוענה הודעת הדואר. נושא המייל "הוצאות מחשבונות משותפים לטובת חשבון הוריו", מלמד גם הוא כי הוא קשור להליך המשפטי, שכן על פי הקשר הדברים ותוכן המייל כולו ברור כי מדובר בטענה להוצאת כספים מחשבונות משותפים של בני הזוג, טענה שככל הנראה היא שהובילה למינויו של רו"ח חוקר מטעם בית המשפט לענייני משפחה. מכאן, שמדובר בפרסום שנעשה תוך כדי הדיון המשפטי ובקשר ישיר והדוק אליו.

26. הפרסום נשלח, כאמור, לרו"ח XXX אשר מונה על ידי בית המשפט לענייני משפחה כרו"ח חוקר בתיק המשפחה שבין התובע לבין גרושתו. בכתה ההגנה צוין כי רו"ח XXX עובדת מטעמו על התיק במשרדו (סעיף 23 לכתב ההגנה). טענות אלו לא הוכחו בכתב התשובה שהגיש התובע והוא לא העלה שם אף טענה ביחס לתוקף מינויו של מומחה בית

המשפט, ולא שלל כי רו"ח XXX אכן עובדת מטעמו על התיק. לפיכך, אני דוחה את טענותיו בתגובה לבקשה לסילוק על הסף כי מינויו של רו"ח XXX לא תקף וכיוצא באלו טענות, אשר לא רק שנטענו ללא אסמכתא אלא מהוות הרחבת חזית אסורה.

27. באשר לטענת התובע כי הפרסום נעשה גם לעובדים אחרים במשרדו של המומחה, הרי שבהתאם לפסיקה שהובאה לעיל, ההגנה חלה גם כאשר הפרסום נעשה לצד שלישי, כל עוד אותו צד שלישי מעורב באותו הליך משפטי. נראה, אפוא, כי עובד במשרדו של המומחה, המטפל בתיק, נחשב כמעורב בהליך, ולכן חוסה הפרסום, גם אליו, תחת ההגנה. המבחן הוא מבחן ענייני ולא פונקציונלי – טכני. מאחר ולא הוכחש כי רו"ח XXX פעלה בצוותא חדא עם המומחה שמונה, רו"ח XXX, הרי שיש לראות בכיתובה כנמענת במייל כחוסה גם היא תחת הגנת [סעיף 315\(3\)](#) לחוק.

28. אין צורך להכביר מילים כי העברת עותק המייל לגרושתו של התובע (XXX), אינה העברה לצד זר להליך המשפטי, והדברים ברורים מאליהם. לכן, שליחת המייל אליה חוסה גם היא תחת הגנת הסעיף.

29. טענת התובע כי הפרסום הגיע לעובדים נוספים אצל הנתבעת ולאחר מספר חודשים אף הגיע למזכירתו של התובע – דינה להדחות גם היא. ראשית, הטענה לא נטענה בכתב התביעה ובכתב התשובה. שנית, הגנה המוחלטת לפי [סעיף 13\(5\)](#) נבחנת בנקודת הזמן של הפרסום המקורי ולא ביחס לאירועים מאוחרים יותר. הטענה כי הפרסום הגיע לעובדים נוספים של הנתבעת נטענה באופן כוללני, סתמי ובלתי מפורט. שלישי, הטענה כי הפרסום הגיע לידי מזכירתו של התובע לא הוכחה עובדתית. (ניתן היה לצרף על נקלה תצהיר על העובדת). הרושם הוא כי מדובר בטענה כבושה שאין ליתן לה משקל של ממש, אם בכלל.

30. נוכח כלל הטעמים שלעיל, אני דוחה את התביעה על הסף, משום שהפרסום נשוא התביעה חוסה תחת הגנתו של [סעיף 13\(5\)](#) [לחוק איסור לשון הרע](#).

31. התובע ישלם לנתבעת הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 7,500 ₪ בתוך 30 יום. לאחר מועד זה, יתווספו על כל סכום שלא שולם ריבית שקלית ודמי פיגורים כחוק.

## **32. המזכירות תסגור את התיק.**

33. ההחלטה מותרת בפרסום ללא פרטים מזהים.

צחי אלמוג 54678313-/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה